

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Rev. Patr. Joannis Laurentii Berti, Ord. Eremit. S.
Augustini, Theologia Historico-Dogmatico-Scholastica,
Seu Libri, De Theologicis Disciplinis**

Berti, Giovanni Lorenzo

1750

Caput X. Christi merita nostræ prædestinationis esse causam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83620)

nostros in quadam latebra captionis versari, & gratuiti vocabulum ab objecto ad Deum agentem transferre. Quare ambæ viæ Domini, misericordia & veritas, in Augustiniana doctrina late patent; & aurea quadam catena beneficia connectuntur misericordiæ, & retributiones iustitiæ. Misericordia Domini est, quod nulla ex nobis occasione captata aliquos eligat, & omnem seriem præparet adjumentorum: iustitia vero, quod meritis vitam æternam rependat. Sed de his actum à nobis quinto Capite. Transiit deinde Petavius ad præbandam generalem in Deo voluntatem salvandi omnes, & Salvatoris nostri pro singulis hominibus mor-

tem: quæ duo nos absque præiudicio gratuita prædestinationis fatemur esse certissima.

Prætermittendum non est, Augustini à veteribus Patribus dissonantiam objectasse primum Semipelagianos, deinde eam asseruisse in Annalibus Belgicis Hugonem Grotium, & lib. VII. Historiæ Pelagianæ Gerardum Vossium, postea solemnissimum incantorem Joannem Launojum. At omnium jacula retundit ipsemet Augustinus in lib. de Prædest. SS. cap. XIV. & cuique horum responder in vulgatissimo Epigrammate beatus Prosper:

*Te stylus iste
Conficit, & verbis perderis ipse tuis.*

CAPUT X.

Christi merita nostræ prædestinationis esse causam.

SUMMARIUM.

1. Fit ex Christi meritis prædestinatorum electio. 2. 3. Solvuntur duæ objectiones.

De causa
nostræ Præ-
destinatio-
nis,

SALVARI omnes prædestinatos beneficio mortis Christi nemo Catholico- rum in dubium vertit. Solus enim propter salutem nostram Crucis patibulum subiit

*Eripiens quidquid veteris migraverat
hostis*

*In jus, per nostrum facinus, cum scæ-
mina prima*

*Præceptum solvens culpa nos perpetue
vinxit.*

Inquit Carmine XVI. Apollinaris Sidonius. Illud tantum quæritur, an Electionis Sanctorum merita Christi causa fuerint, an vero illam sint subsecuta, ut diximus de illorum auxiliorum complexu, quibus pervenitur ad gloriam; & quæ causa sunt meritorum, sed electionem ac propositum Dei consequuntur.

I. Propositionio. PROPOSITIO, Fit ex Christi meritis prædestinatorum electio.

Tradit hanc propositionem Apostolus, qui in Epist. ad Ephes. cap. I. ait: *Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cælestibus, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus Sancti & immaculati in conspectu ejus in charitate. Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum, in ipsum, secundum propositum voluntatis suæ.* Constat etiam ratione: nam Christus nobis promeruit omnes prædestinationis effectus,

id est gratiam, justificationem, ac finalem perseverantiam, dicente eodem Apostolo: *Creati sumus in Christo in operibus bonis, ut in illis ambulemus.*

Opp. 1. Ipse Salvator est prædestinationis nostræ exemplar lumenque præclarissimum, ex Augustino cap. XV. de Prædest. SS. Sed prædestinatio Christi est omnino gratuita & respectu sui ipsius, & respectu alterius: Ergo & nostra.

Resp. diff. majorem Prædestinatio Christi est exemplar prædestinationis nostræ, ita, ut ille sit mediator Dei & hominum, primogenitus prædestinatorum & Caput Ecclesiæ, nos vero filii adoptivi, palmites, & membra; conc. Ita, ut pares simus dignitate, neque nos ab illo redemptionem, gratiam, ac spirituales vitam participemus, nego. Sed vide cap. VI. arg. ult.

Opp. 2. Mors Christi & meritum ipsius medium est, quo salutem consequimur: Sed, ut dictum supra, Deus, ratione saltem nostra, prius vult finem, quam media: Voluit ergo prius salutem hominum, quam mortem Christi, & consequenter hæc nequit esse prædestinationis nostræ causa ac motivum.

Resp. Principio Deum prædestinasse numerum Electorum etiam permanente statu innocentia, ut scribit S. P. lib. XIV. de civit. Dei cap. X. Deinde quantum spectat ad creaturam innocentem, quoniam hæc indigebat sola gratia versatili, decretum tulit Angelos homi-

2.
Obiectio 1.

Solutio.

3.
Obiectio 2.

Solutio 1.

hominesque salvandi conditionatum, non efficax. Ad hæc cum prius vellet ostendere quid posset liberum arbitrium, deinde beneficium gratiæ suæ; permisit innocentem creaturam delinquere. Definivit postmodum Incarnationem æterni Verbi ad reparandum humanum genus, oblatumque pretium mortis suæ pro univerſorum redemptione suscepit. Voluit denique ex redemptis hominibus, & in jus hereditatis misericorditer restitutis, instaurare numerum prædestinatorum, à quo per liberum arbitrium homo prævaricator exciderat: atque ut superabundaret gratia, ubi abundavit delictum, non solum voluit, quod possint omnes salvari, sed certos statuit liberandos à perditione, quibus beneficia specialissima præparavit. Ita mors Christi, ejusque meritum est causa nostræ prædestinationis,

non quidem quatenus Deus determinavit numerum Electorum, sed quatenus hunc numerum ex hominibus à Christo redemptis voluit efficaciter instaurare. Igitur distingo consequens: Deus prius voluit mortem Christi, quàm numerum prædestinatorum, nego consequentiam: quàm instaurationem hujus numeri, concedo.

Resp. 2. Deum voluisse hominum redemptionem, & propter hanc decrevisse Incarnationem Verbi: deinde vero ex redemptis hominibus aliquos prædestinasse, & intuitu passionis Christi his auxilia efficaciter præparasse. Habent ergo Christi merita rationem medii, si comparentur ad redemptionem humani generis: & rationem causæ, si referantur ad absolutam electionem aliquorum ex numero Redemptorum.

Solutio 2.

CAPUT XI.

De Sanctorum pro Electis intercessione.

SUMMARIUM.

1. Utiles sunt prædestinatis Orationes sanctorum.

2. 3. 4. Solvuntur objectiones.

QUÆRITUR nunc utrum Sanctorum precibus Prædestinati juvari possint, non quantum ad Divinum propositum, sed quantum spectat ad consecutionem salutis.

I. Propositio.

PROPOSITIO: Utiles sunt prædestinatis Orationes Sanctorum.

Probatio.

Id cum Scripturis, tum exemplis probatur. Scripturis quidem; nam in Canonica Epistola Jacobi legimus: *Ora-
te pro invicem, ut salvemini.* Exemplis autem; nam propter orationes beati Stephani Saulus Ecclesiæ persecutor in vas Electionis, Fideique Præconem, & propter lacrymas precesque piissimæ Matris Monicæ S. Pater Augustinus de servitute Babylonis in civem fidelissimum supernæ civitatis Jerusalem, vocati sunt. Hæc vero non ita dicta sint, quasi orationes Sanctorum promereantur nobis omnes omnino prædestinationis effectus; quandoquidem & ipsa Oratio Sanctorum inter istiusmodi effectus connumeratur: quatenus E. G. ex proposito salvandi Saulum & Augustinum, decrevit Deus, ut pro illo positus genibus clamaret beatissimus Protomartyr; pro illo piissima parens assiduis fletibus ingemisceret.

muni, vel pro aliquo indeterminate; At nullo ex his modis confert ad nostram prædestinationem: Ergo, &c. Prob. min. nam cur Deus in particulari hunc, non illum trahat, nullam habet causam, nisi voluntatis suæ beneplacitum: ideoque oratio Sanctorum pro aliquo in particulari inutilis est, & frustranea. Rursus frustranea est, & inutilis pro omnibus in communi, cum non salventur omnes, sed plurimi reproben-
tur, quod spectare ad perfectionem universi, multi Theologi affirmant. Postremo oratio pro aliquo indeterminate nullam requirit efficacem intentionem conferendi gloriam. Igitur, &c.

Solvitur.

Resp. Juvari orationibus Sanctorum prædestinationem nostram, non quod per eam Divinum immutari possit decretum: sed quoniam prædestinata est tanquam medium, quo comparatur prædestinationis effectus, scilicet detestatio peccatorum, justificatio, ac finalis perseverantia. Sive ergo pro aliquo in particulari, sive indeterminate Sancti orent atque intercedant, non agunt frustraneæ; est enim illorum oratio, non ad Divinum propositum ordinata, sed ad consecutionem finis, quem Deus mediis causis obtinendum esse decrevit.

2. Obicitur 1. Ob. 1. Oratio SS. vel est pro aliquo particulari, vel pro omnibus in com-
R. P. Berti Theol. Tom. I.

Opp. 2. Illud, quo posito, vel non posito

3. Obicitur 2.